

ROBINSON

vychází pod záštitou

noviny pro děti každého věku

zdarma

svět dětí

Obléknout modré tričko s logem UNICEF a pomáhat zachraňovat dětské životy je snem mnoha lidí i v České republice. Jen málokdo si však umí představit, co vše s sebou nese práce v těch nejobtížnějších a nejnebezpečnějších podmínkách po úderu přírodní katastrofy nebo během ozbrojených konfliktů. Právě tisíce místních pracovníků a dobrovolníků, kteří bez ohledu na vlastní pohodlí a bezpečí denně zachraňují životy dětí, jsou klíčem k tomu, proč je pomoc UNICEF tak účinná. Jedním z těchto dobrovolníků v iráckém uprchlickém táboře byl i 27letý Ahmad, před válkou učitel angličtiny v syrském Aleppu.

Rozhovor s Ahmadem

Jak jste se dostal k práci pro UNICEF?

Vždycky jsem snil o tom, že budu jednou pomáhat ohroženým dětem, to je podle mne ta nejmýšlelnější práce na světě. Netušil jsem ale, že se mi to splní v mé vlastní zemi, že moji sousedé, známí a blízcí budou trpět a umírat.

Z Aleppa jsme před dvěma lety utekli na sever Iráku a od té doby jsem dobrovolníkem UNICEF. Je to ta nejužasnější a zároveň nejnámáhavější práce, kterou si dovedete představit. Denně vidíte nepopsatelné hrůzy a utrpení, ale zároveň také vděk a radost dětí, které díky vaší pomoci budou dál žít.

Co jste měl na starosti?

Dělal jsem všechno, co bylo v terénu zrovna nutné. Když UNICEF například spustil novou velkou kampaň na zlepšení hygienických podmínek a dostupnosti pitné vody v táboře, obcházel jsem jednotlivé rodiny a vysvětloval jim, jaké změny se plánují a proč. Stejně to bylo třeba s projektem „Zpátky do školy“, který má za cíl dostat do školních lavic všechny děti uprchlíků. Tak jsem pečlivě poslouchal a zapisoval, jaké mají lidé v táboře problémy, s čím nejsou spokojeni a co by chtěli zlepšit. Díky tomu jsme mohli projekty upravit přímo na míru místním lidem tak, aby byly maximálně účinné.

Co bylo na Vaší práci nejlepší?

Jednoznačně ta radost, když jsem na vlastní oči viděl, že to celé má smysl, že naše pomoc zachraňuje životy a dává dětem naději na lepší budoucnost. Viděl jsem otevřít nové školy, nemocnice a porodnice, v nichž se denně rodí zdravé děti, hrál jsem fotbal s dětmi, které terapeutická výživa zachránila od smrti hladem, mluvil jsem s dětmi, které si prošly peklem, ale díky psychologické pomoci získaly zpět ztracené dětství.

Co Vás překvapilo?

Pracoval jsem jako dobrovolník v několika táborech na severu Iráku, který je etnický a nábožensky velice různorodý. To, co ale všechny bez rozdílu spojuje, je sport, především fotbal. Někomu možná může přijít směšné, že UNICEF do válečných oblastí dodává také sady sportovních potřeb, ale když vidíte děti hrát fotbal, jak jsou zaujaté zápasem, povzbuzují a radují se, uvědomíte si, jak důležité pro děti je, aby alespoň na chvíli zapomněly na prožitá traumata. Najednou chtějí být všichni Messi, Beckham nebo Ronaldo. Žádná jiná věc na světě tohle nedokáže.

Proč jste se rozhodl opustit Irák?

Jednou, když jsme registrovali nové uprchlíky z Mosul, ke mně přiběhla malá holčička a začala mi říkat „tati“. Její maminka mi potom vysvětlila, že se podobám otci dívky, který před několika dny zahynul. Uvědomil jsem si, že nemůžu připustit, aby moje dcera musela vyrůstat beze mne.

Co je na práci pro UNICEF nejobtížnější?

Konkrétně v Sýrii a Iráku je to ten obrovský rozměr celé krize. Válka zasahuje do životů milionů lidí – na 7 milionů lidí přišlo o domov, dalších více než 5 milionů lidí uprchlo do sousedních zemí. Děti tvoří polovinu z tohoto počtu a je povinností všech umožnit jim vyrůstat ve zdraví a v bezpečí.

www.unicef.cz

Asi vám v následujících řádcích neřekneme nic moc nového, ale o to nám popravdě ani nejde. Hlavně chceme připomenout onu neopakovatelnou atmosféru, navodit pocit očekávání a snad i probudit zvony znějící nad bílou plání. Zavřete oči. Slyšíte je?

Vánoce přicházejí

Vánoce, Vánoce přicházejí – prozpěvovala si paní školníková při vytírání chodby, zařapkané stopami z rozbředlého sněhu. Ano, Vánoce jsou sice již nablízku, ale ještě si pár dní počkáme, než nastane ten očekávaný a vytožený okamžik. Ovšem se zprávou o tom, že Vánoce pomalu přicházejí, se setkáváme doslova na každém kroku. Obchody a obchodní domy, stejně jako ulice a adventní trhy jsou už vánočně vyzdobené a barevně nasvícené, v rozhlase a v televizi denně slyšíte vánoční melodie, ale hlavně nabídky vánočního a dárkového zboží, leckde už se na náměstích a návších staví tradiční vánoční stromy...

Většina z vás se na Vánoce, stromek a Ježíška skutečně těší, pro dospělé a zejména pro rodiče je to otázka spousty starostí, zařizování, nakupování, balení, uklizení, pečení... Mnohé z toho se sem tam dotkne i vás, děti. Ať už třeba tím, že musíte doma při všech těch pracích pomáhat, nebo vám dělá starost, čím obdarovat své blízké a přátele.

Ale především se už nemůžete dočkat dáreků, které vám Ježíšek přinese, které jste si přáli najít pod stromečkem.

Podle známého biblického příběhu ale původně dárky nosili lidé právě narozenému Ježíškovi v jesličkách. Včetně tří králů, kteří přijeli zdaleka a přivezli cenné dary. Dneska očekáváme obdarování my od Ježíška, kterého pochopitelně musí v tomto případě zastoupit rodiče nebo kamarádi. Někdy jsou vaše očekávání naplněná a vy se z dáreků srdečně radujete, jindy jste třeba trochu zklamaní. Přesto jste ale vždycky právě mezi těmi obdarovanými. A za to bychom měli být vděční. Ne každý se totiž může těšit z dáreků jako vy.

Mám pro vás ale ještě jeden návrh. Napište svým rodičům, prarodičům, sourozencům, kamarádům hezké přáníčko a nezapomeňte tam vypsát, co přesně jim upřímně a od srdce přejete – nejen k Vánocům, ale po celý rok. Věřte, že budou mít opravdu radost.

Hanka Hosnedlová

Ilustrace Adventní věnec: Katka Šlemendová, 7. B, ZŠ Edvarda Beneše, Písek

Na Mikuláše, anděla a čerta nevěřím už dávno. Vždyť už chodím do druhé třídy! Takže vím, že tyhle postavy jsou převlečení lidé. A dokonce jsem odhalil, že jsou všichni od nás z baráku.

Čerti fakt existují

Mikuláše dělá pan Karabec. Je tlustý, má dlouhé bílé vousy – ani si je nemusí lepit, má svoje vlastní. A jeho dunivý hlas spolehlivě poznám, občas na nás huláká, že jsme si neocistili boty na rohožce před vchodem. Za anděla chodí Monika, ta se mi strašně líbí i bez křidel a paruky. Studuje v Praze na vysoké škole a taky prý občas dělá manekýnku. A čert – to je černý kudrnatý Pepík Bárta z osmého patra. Učí se na uměleckého kováře, krásně voní po železe a umí skvěle pískat na prsty. A prý mne to naučí.

Jenže se mi stalo něco, že jsem zase začal na čerty věřit. Bylo to přesně na den svatého Mikuláše. Šel jsem domů ze cvičení a u vchodu se o zeď opíral – čert! A jaký! Vysoký, ramenatý, s hnusným červeným obličejem. A kouřil. V jedné ruce držel cigaretu, ve druhé velký špinavý, ale prázdný pytel. Byl tak ošklivý, že mi fakt zatrnulo. Navíc Mikuláš s čertem chodili už včera večer! „Tak mi otevři, mrňousi!“ zachrchlal čert a cpal se do dveří. Nezbylo mi nic jiného. Ale do výtahu jsem k němu nenastoupil. Raději jsem šel po schodech pěšky.

Ještě ten večer nastalo v domě velké pozdvižení. Na všech patrech se ztratily boty a jiné věci z chodby, a dokonce i ze sklepů. Hned mě napadl ten čert. Tak tenhle musel být pravý! Kdo jiný by mohl dělat takové špatné věci? A teď to budu muset ještě říct i policii – snad mi budou věřit, že čerti doopravdy existují!

- red -

dnes čtete

1.

Zase zvoní zvony
Očitě svědectví

2.

Už 70 let pomáhá
Mladí spisovatelé

3. - 4.

Hlásí se EKO-KOM
Sen o špinavém hradu
Ufouni se loučí

5.

Krasavci z mořského břehu
Zlobivé princezny

6.

Jsou tu vaše
Zoo noviny!

Jak se volá o pomoc?

Jistě jste i vy už slyšeli, že SOS je zkratkou pro volání o pomoc. Naléhavé volání o pomoc. A je to zkratka doslova a do písmene mezinárodní. Původně byla sice vytvořena jako nouzové volání o pomoc pro lodní dopravu, ale postupně se přenesla i do dalších okruhů lidského konání. A není rozhodně náhodou, že toto volání o pomoc je spojováno s morseovkou.

Morseovka se sice poslední dobou už téměř neuzívá, ale v minulosti byla takřka nepostradatelná. Zejména v telegrafickém spojení. Je to abeceda, jejíž písmena tvoří různé sestavy čárek a teček. A tvůrcem toho všeho - jak této speciální abecedy, tak volání SOS, ale i drátového telegrafu - byl Samuel Finley Bresse Morse.

Je tudíž logické, že i zkratka SOS byla rozšířena v podobě morseovky, tedy z čárek a teček. Tři tečky, tři čárky, tři tečky. A co ta tři písmenka vlastně znamenají? Zastupují tři anglická slova: save our souls – tedy: spaste naše duše!

Důležité je, že tento signál byl (a snad ještě je) známý po celém světě, a pokud jej někdo uslyšel, vždycky cítil povinnost pomoci. Věděl, že volání je naléhavé a že jde skutečně o život. Myslím, že si právě teď každý z nás přeje, aby takový signál nemusel nikdy vysílat. A pokud jej někdy přeci jen uslyšíte, nebuďte lhostejní. I ve svátečních dnech může být někomu užko...
- red -

Dobrá zpráva

Co víc může patřit k vánočním svátkům než betlém. A celou sbírku betlémů z různých materiálů, rozličných velikostí i pojetí můžete vidět v Jihočeském muzeu. Tato tradiční vánoční výstava s názvem Krása betlémů byla otevřena 24. listopadu a potrvá přes Vánoce až do 8. ledna. Tak se přijďte podívat, přijďte pozdravit všechny prosté lidičky, řemeslníky i krále, kteří se v každém betlémě klaní Svaté rodině. Podlehnete tomu kouzlu - a to nejen při návštěvě betlémů v Jihočeském muzeu, ale kdekoli v kostele, na náměstích i třeba u vás doma...
- hh -

zprávy

Popřejte
k narozeninám

Dne 11. prosince 2016 si UNICEF připomene 70 let od svého založení. Robinson má tu čest připojit se ke gratulantům z celého světa!

UNICEF může díky dobrovolným příspěvkům laskavých dárců pomáhat strádajícím dětem kdekoliv na světě zajistit pitnou vodu, výživnou stravu, základní léky a očkování proti smrtelným nemocem, ochranu před násilím, možnost chodit do školy a uniknout tak životu v chudobě. Díky stálému zastoupení ve více než 190 zemích světa mohou pracovníci a dobrovolníci UNICEF okamžitě reagovat na náhlé krizové situace a přírodní pohromy a poskytovat humanitární pomoc dětem a jejich rodinám i v těch nejdlehlších oblastech.

Čas obdarování

Blahopřání a dárky s logem UNICEF, které najdete na stránce www.unicefcards.cz, udělají zvláště radost v tomto předvánočním čase, protože při jejich zakoupení dáváte další šanci na život a lepší budoucnost strádajícím dětem - třeba ve válkou zpusťšené Sýrii, v oblastech Haiti zasažených ničivým hurikánem či v zemích Sahelu postižených suchem a neúrodou.

Objednávat z nové kolekce můžete už na uvedené adrese www.unicefcards.cz, ale vše zakoupíte také v prodejně UNICEF v Rytířské 31, Praha 1 – otevřeno vždy v úterý, čtvrtek a pátek od 11.00 do 18.00 hodin (přestávka: 15.00–15.30 hod.).

důležitá čísla

KRIZOVÉ CENTRUM
PRO DĚTI A RODINU
V JIHOČESKÉM KRAJI

KRIZOVÉ CENTRUM
PRO DĚTI A RODINU
V JIHOČESKÉM KRAJI

387 410 864

...

LINKA DŮVĚRY PRO DĚTI
ČESKÉ BUDĚJOVICE

VOLEJTE VE DNE I V NOCI:

387 313 030

386 355 500

...

LINKA BEZPEČÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE
BEZPLATNÉ VOLÁNÍ ODKUDKOLIV
800 155 555

Vydavatel, redakce:
Robinson, tř. 28. října 26, České Budějovice
e-mail: redakce@noviny-robinson.cz
www.noviny-robinson.cz
za garance OOŽP Statutárního města
České Budějovice

Inzerce, grafická úprava:
STUDIO GABRETA® spol. s r.o., Praha
info@studio-gabreta.cz

Tisk: TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice
Reg. č.: MK ČR 7767

Vytištěno na recyklovaném papíru

Vydavatel se nemusí vždy ztotožnit s názory autorů
publikovaných příspěvků

medailonek

Jihočeský úsměv je název literární soutěže, kterou i letos vyhlásila Jihočeská vědecká knihovna v součinnosti s Jihočeským klubem Obce spisovatelů. Jako obvykle byla určena pro děvčata a kluky ze základních škol s hranicí do 15 let. A tak tomuto „úsměvu“ věnujeme i dnešní medailonek.

V zajetí
literárních příběhů

Tentokrát se psavci skutečně tužili – přišlo celkem 163 prací od 159 dětí všech věkových kategorií, dokonce i od holčičky předškolního věku. Zajímavé je, že se mezi autory příspěvků ocitlo i několik sourozeneckých dvojic nebo společná práce čtenářského kroužku.

Nejenže stále narůstá počet soutěžících, ale zapojilo se tentokrát i mnohem více škol než v předchozím soutěžním ročníku. Vedle 7 víceletých gymnázií to bylo 24 základních škol z celého kraje, z toho 14 českobudějovických. Takže kromě Českých Budějovic měly soutěžní práce adresu třeba do Týna nad Vltavou, Strakonice, Stach, Trhových Svinů, Rudolfova, Dolního Bukovska, Zlivi, Strýčic, Nedabyle, Boršova, Borku, Hluboké nad Vltavou a Písku. I když převaha písničič byla opětně z řad děvčat, vyšplhala se letos účast chlapců v soutěži na téměř půl stovky. A to je slušné skóre. Zasláné práce byly v próze, ale za-

stoupena byla i poezie. A oproti loňsku narostl také počet příspěvků v žánru fantasy, který, jak se zdá, oslovuje stále mladší čtenáře.

Rovněž kvalita prací byla na slušné úrovni, takže do finále postoupilo několik desítek příspěvků. Pro porotce pak bylo nesmírně těžké vybrat deset nejlepších, samozřejmě s přihlédnutím k věkové kategorii pisatele. Na stupních vítězů by klidně mohlo stát dvacet, pětadvacet účastníků. Jenomže to pravidla nedovolují, takže nakonec byla vybrána jako obvykle vítězná desítka, která převzala diplomy a věcné ceny 30. listopadu v 15 hodin v sále Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích na Lidické třídě. Slavnostní program zahrnoval nejen odborné hodnocení porotců, ale i autorské písničky Vladimíra Sulka a čtené ukázky z vítězných prací v podání členů dramatického kroužku DDM.

Hanka Hosnedlová

Vítězné literární soutěže Jihočeský úsměv 2016:

Markéta TRUBKOVÁ (14 let), Biskupské gymnázium České Budějovice
Daniel SÝKORA (12), Gymnázium Jírovcova České Budějovice
Lenka KOZÁKOVÁ (7), ZŠ Máj II České Budějovice
Jiří DANĚK (10), ZŠ Dolní Bukovsko
Aneta PROUZOVÁ (13), Gymnázium Trhové Svinov
Kateřina MACASOVÁ (14), ZŠ Hluboká nad Vltavou
Jan ŽOFKA (13), ZŠ E. Beneše Písek
Dagmar JIROUŠKOVÁ (12), ZŠ L. Kuby České Budějovice
Helena Marie Tereza VOKÁLKOVÁ (13), Biskupské gymnázium České Budějovice
Jiří HEJDUK (14), ZŠ Máj I České Budějovice

Čestné uznání :

Andrea MACÍ (10), ZŠ J. Š. Baara České Budějovice
Barbora PÁRTLOVÁ (13), ZŠ Nerudova České Budějovice

všetečkova všehochuť

Herbář

Aktuální rostlinou pro tento čas je krásná vánoční hvězda, jinak známá také jako onosmodium (hlavně v Americe). Pochází z Mexika a Střední Ameriky. Má velké tmavě zelené listy. Ale to, co my považujeme za květ, jsou takzvané listy, čili přeměněné listy. Bývají sytě červené (někdy nafialovělé nebo růžové) a připomínají hvězdu. Skutečné vlastní květy tvoří drobnouká nenápadná žlutá uskupení a ukrytí se uprostřed trsu. Pro tvorbu červených listů potřebuje stejnou měrou světlo jako tmu.

Tip na výlet

Tentokrát se vypravíme do Týna nad Vltavou, který býval jedním z velkých středisek při někdejší voroplavbě po Vltavě. Ale i dnes je podél toku řeky příjemná procházka. Na náměstí stojí kostel sv. Jakuba, najdete zde i galerii U Zlatého slunce a v bývalém arcibiskupském zámku muzeum. To je přitažlivé zejména svou sbírkou vltavínů a také loutek. Dobrodružstvím dýchají středověké

podzemní chodby, které se táhnou od zámku pod náměstím až ke kostelu. Na druhém břehu Vltavy pak najdete barokní solnice a svůj nepopíratelný půvab mají i mosty přes Vltavu.

Zajímavosti

- Víte, že
- praváci mají tendenci žvýkat jídlo na pravé straně, leváci na levé
  - jazyk je jediný sval upevněný pouze na jedné straně
  - když přestaneš mít žízeň, je třeba se napít, dehydrované tělo mechanismus hlášení žízně vypíná
  - inteligentní lidé mají ve vlasech větší obsah zinku a mědi
  - devět z deseti živých organismů na Zemi žije v oceánu
  - google je ve skutečnosti název čísla s milionem nul

- red -

odkud přišla naše jména

Každé jméno má svou historii, svou cestu, své místo vzniku, svůj význam. Přiblížíme si alespoň některá z nich. A už tradičně opět pokračujeme podle abecedy:

EMIL

Původ tohoto jména se odvozuje z latiny, tedy z římského rodu Aemilus. To vzniklo z latinského slova aemilianus, což znamená pracovitý, horlivý, snaživý, soutěživý. K našemu jménu Emil patří i třeba Emilianusz nebo Jemeljan. Ženská podoba tohoto jména je Ema, Emilie.

EVA

Starobylé jméno biblického původu je symbolem života. Eva byla podle bible první žena na světě, která s Adamem založila lidský rod. Jméno Eva pochází z hebrejského chawwá s významem živá, životem obdařená nebo také matka života. Vyskytuje se i v mnoha jiných jazycích, příbuzné je také Zoe, Zoja. Mužskou formu toto jméno nemá.

- red -

pero

Žabí
výlet

Obyvatelé Českých Budějovic zažívají každých sto let magickou noc, o které sami ani nevědí. Při této magické noci totiž tajně slézá kamenná žába z kláštera na Piaristickém náměstí a prohlíží si, co se za to století v Českých Budějovicích změnilo. Pozorně obešla, a aniž si toho všimla, přešla přes bludný kámen.

Jedné letní noci žába pomalu slézla z kláštera a v nočním klidu se nerušeně procházela ulicemi. A jak tak šla, dorazila na náměstí. Ale co to? Samsonova kašna nikde! Místo ní tu stojí nějaká obří černá stavba! Co si to ti Budějčáci zas vymyslíli, říká si sama pro sebe. Celou tu podivnou stavbu obešla, a aniž si toho všimla, přešla přes bludný kámen.

Začalo svítat. Žába už věděla, že se musí na klášter vrátit, ale ne a ne si vzpomenout kudy. Zpanikářila. Na zemi ji nikdo najít nesmí, způsobil by městu paniku. Pověsti praví, že když žába z kláštera spadne, bude konec světa. „Kam se teď ale mám vydat? Na Černou věž? Přeci nejsem hloupá,“ říká si žába, „abych do takové výšky vůbec lezla! Ne, na Černou věž ne.“ Přemýšlí tedy dále. „Na radnici? To taky ne, mohla bych naštvat radní. Radnice není dobrá volba.“ Po chvíli přemýšlení vykřikla: „Už to mám! Vlezu si do tohohle keře. V něm mě nikdo hledat nebude. Přečkám v něm den a v noci se vydám najít vhodnější místo.“ Vlezla tedy do keře, aby den přečkala.

Žába si myslela, že si nikdo ničeho nevšimne. Bohužel, pravdu neměla. Nazítří do Českých Budějovic přijela spousta turistů, co slyšeli o kamenné žábě, a chtěli se na ni podívat. Na kláštere ovšem našli jen kamenného draka, ale žába nikde. Všimli si toho i místní lidé a později se o tom dozvěděly celé České Budějovice, protože se zpráva dostala do rozhlasu. I žába, schovávající se v keři, vše slyšela. V noci tedy keř opustila a šla hledat dál.

Cestou vzpomínala na své minulé výlety. Na to, jak tu posledně jezdily tramvaje, na to, jak se začala stavět nová pošta, na to, jak v pivovaru spadla do piva... „Ach, ten čas ale letí, každé to století to tu vůbec nepoznávám.“ Vzpomínajíc na minulost, přešla z náměstí do parku a jedním skokem byla v ulici. Koukala kolem sebe a obdivovala všechny budovy, kolem kterých šla. Zastavila se, a četla nápis: „Gy-mná-á-zi-uuu-m, Jí-rooov-coo-va. Jé, tahle budova se mi líbí! A na té střeše...“

To je místo, které celou dobu hledám! Tady budu dalších sto let sedět a pozorovat studenty, jak se učí. Vylezla na střechu a koukala na měsíc a hvězdy až do rána.

Bylo osm hodin ráno. Studenti se hrnuli do školy, ale co to vidí? Na střeše sedí žába a vypadá úplně stejně jako ta žába z Piaristického náměstí! Informovali o této novince svého ředitele, který kontaktoval radní s prosbou, aby si pro žabu někdo přijel a odvezl ji. Ještě ten den se tak stalo.

Budějčáci se přestali strachovat. Žába se našla a je zpět na místě. Vše bylo jako dřív, kromě jedné drobnosti. Začala se šířit nová pověst: „Až žába z kláštera spadne, na všech školách skončí vyučování.“ Ale soudě podle toho, že musím neustále vstávat do školy, tam asi visí dodnes.

Daniel Sýkora, 12 let
Gymnázium Jírovcova, České Budějovice
vítězná práce soutěže Jihočeský úsměv 2016

Noční
mláďátka

Na podzim dáváme na verandu do misky maso. Bydlíme u lesa, takže to tam dáváme s tím, že si pro to někdo přijde. Lasička nebo kuna. Jednou nás napadlo, že se podíváme, kdo to tam žere. Čekáme do deseti hodin. Pak přijde ježek se třemi malými ježičky. Dají se do jídla. Velká maminka je olízává. Když dojedí, napijí se a odejdou směrem ke kompostu. Pak jdeme spát.

Časně ráno se celá rodina probudila a jde se kouknout ke kompostu. Je tam ježčí cestička. Celý den se pak nic nedělo – až večer, když je v misce maso. Přijde ježčí maminka s pěti mláďaty. Nažerou se a jdou do kompostu. Už je nás tu deset, říká maminka. A od té doby krmíme ježky.

Lenka Kozáková, 7 let
ZŠ Máj II, České Budějovice
vítězná práce soutěže Jihočeský úsměv 2016

- red -

Ještě než zasednete k štedrovečerní večeři a začnete si rozbalovat dárky, máme tu pro vás řešení doplňovačky z minulého čísla. Opakovat, že přišla strašná spousta správných odpovědí, je nám už trapné. Jste prostě šikovní a my z toho máme obrovskou radost. Takže správné řešení bylo: **Léto vzdychá mrzutě, že už musí na kutě. Podzimu dá ještě rady, jak má vyzrát na odpady.** A nyní ještě uveřejníme šťastlivce, kteří od nás obdrží odměny. Jsou to: Esterka Kohoutová z Vimperka, Vojta Válek z Libinského Sedla, Daniel Dvořák z Kaplice, Andrejka Kolínová ze Zavadilky a Pavla Macková z Tábora.

Gratulujeme a nezapomeňte - na další straně je zase doplňovačka o ceny!

Bezstarostně si to řapkali podzimní krajinou, všude vládlo ticho a jenom pod botičkami jim občas křupla spadlá větvička nebo veliký list. Listy stromů pokrývaly cestu jako vysoká, pestrobarevná závěs. Z toho poklidu a také z únavy, kterou po celý rok nastřádali starostmi o odpady a jejich správné třídění, se jim už zavírala víčka. Neodolali a zastavili se: „Poslyšte, kluci, vřdyt' my jsme v tomhle roce ještě neměli ani fous dovolené! Pořád se pachtíme, což si trošku zdřímnout?“ A jako první se v pestrobarevné peřině ze suchého voňavého listí uvelebil Recykláček, který ten odpočinek navrhl. Jak už víme z minulých příhod, není to ani člověk, natož zvířátko, ani trpaslík, ani skřítek, ale je zvláště hezký, hodný a starostlivý. Kamarádi Plastík, Sklíčko, Papírníček a Obaláček si považují za velikou čest, že mohou být jeho přáteli a pomáhat mu.

POZOR na potouchlíky!

A pak se to stalo, nebo jsme si příští dobrodružství jenom vymysleli, kdo ví...

Už usínali, když se kdesi na kopci vysoko nad nimi ozvala ohlušující rána. Ale skrz hustý jehličnatý les nebylo nic vidět. Co jim tedy vedl jediný padací můstek z otesaných klád, připevněný k hradbám kovovými řetězy: „To čubrníte, pánové, co?“ ozve se z hradeb a hosté uvidí kočičku a kocourka, vyfintěné ve starodávných oblecích, jaké nosívali panští sluhové: „Také že jimi jsme, Žofinka i já Žofík. A říkáme rovnou, že se nám šiknete, protože budeme potřebovat všechny pilné ruce a tlapy!“

Ale hned vedle našich přátel se najednou vyrojil pan kastelán: „Dejte si na ty kočičí manžele pozor, rádi práci rozdělí jiným a potom si hrají na šéfy a komandují,“ zašeptá pan kastelán, „a omlouvám se, jestli vás probudila ta rána, to jsem za letošními posledními turisty přibouchl bránu, ale tuhle jsou dvířka, radče vstoupit. A dost okounění! Blíží se paní Zima a s ní i ty nejčistší svátky svátků, advent a Vánoce. Co bychom to byli za hospodáře, nechat náš hrad zavalený odpady, to bychom ty svátky moc dobře nepřivítali!“

A Recykláček i jeho druhové potom dostanou zástěry, košťata, lopaty a vozíky, také gumové rukavice, aby nechytli nějakou infekci, a po pozdravech s hradními myškami, vránami i hady, zajíká a jinou přátelskou havěti, která tu žije a má už stejné pomůcky na úklid, se do něj rázně pustí. Zmuchlaných papírů a obalů, sáčků od svačtin, lahví od pití, plastů... a kdo ví, čeho ještě... je na hradním nádvoří i v příkopu habaděj! Dokonce se přidá i Žofinka a Žofík: „Jen vás chceme upozornit, že to všechno způsobí lidi, vůbec ne zvířátka, ta jsou spofádaná,“ připomenou trošku mrzutě na adresu návstěvníků hradu.

Když je pak hotovo, umyjí si ruce a sesednou se k dřevěným stolům, kam je pozve paní kastelánka na přenáravně bohaté pohoštění. Všem chutná, bodejť by ne! A o lidech, kteří za sebou nechávají spoušť ze všelijakých odpadů, si pomyslí své. Není to nic lichotivého! Budou je muset naučit správnému chování. Nebo je vyléčit strašením? Ale na strašení snad neměli ani pomyslet!

Něco neviditelného se přežene nádvořím, hučí to, huhlá, do očí to nažene prach a do pytlů, košů a krabic posbírané a pečlivě rozříděné

odpady se vysypou, zavíří a všeho je všude plno. Dokonce trička a čepice, zapomenuté rozdvádnými kluky, přistanou vysoko na věžních kouruhvíčkách! To je nadělení! A u stolu to zašumí, jako by se tam vetřela nějaká bytost. Jenže pan kastelán hned ví, kolik uhodilo: „Potouchlíku! To se dělá?“

„Neměli jste mě tím povídáním o strašení přivolávat! Mohl jsem si klidněko vyspávat ve sklepení! Koho mám ještě vyděsit...?“ ozve se neviditelný Potouchlíček.

„Cos to natopil za spoušť? Za trest si doběhne pro kouzelné brýle!“ zamňoukají manželé Žofáci a zmizí ve svém pelišku. Když se vrátí, nasadí si brýle, kouknou, kde je Potouchlíček, a ten se najednou ze své neviditelnosti vyklube: „To se mi nelíbí, Žofáci, v našem šlechtickém rodu byli všichni navěky neviditelní, aby mohli vymýšlet neplechy! Ale co teď já?“ zakřučí strašidlo.

„Tak ten nepořádek naprav a my kouzelné brýle sundáme!“ slíbí mu kočičí manželé. Ale aby to neměl tak jednoduché, pan kastelán mu naloží na hřbet další povinnost: „Potom rozříděný odpad nanosíš dolů k silnici, protože popelářské auto by sem do kopce nevyšplhalo, je moc těžké. A budeš tam odpad hlídat před podobnými nepořádky, jako jsi ty, dokud jej popeláři neodvezou!“ Ale paní kastelánka už nesnese Potouchlíčkův smutný obličej a řekne: „Neboj, pamlsky ze stolu ti schováme, až se vrátíš, také si na nich pochutnáš!“

Ostatní už prosí manžele Žofíkovy, aby se strašidlyčko mohlo navrátit do své neviditelnosti. Popeláři by se ho totiž mohli lekhnout, všechno nechat u silnice a ono by tam muselo hlídat o hladu a žizni až do jejich příštího příjezdu za tři dlouhé dny. A to by byl přece jen krutý trest! Zvláště pak, když všichni s uspokojením sledují, jak nepořádek mizí a pytle, koše i krabice se znovu nadouvají rozříděným odpadem. Žofík i Žofinka si brýle sundají i ze špiček čumáčků, kde je ještě pro jistotu nechali, kdyby ten lotřák práci odbyl.

Popeláři se potom smíchy plácají do kolen, jak se k nim od hradu samy od sebe valí saky paky nadité papíry, lahve, plasty, obaly a jinými odpady, když je postrkuje Potouchlíček, který už zase není vidět. Ale jak řekne: „Ahoj, hoši, přeju jízdě bez nehody,“ tak se leknu, kdo to promluvil, že naskočí a jsou pryč! Štěstí, že už všechno naložili a Potouchlíček se může vrátit do hradu, kde všechno pomalu usíná. Sice si řekne, že by se teď na noc neměl cpát dobrotami, které mu ve sklepení paní kastelánka podle slibu nechala, ale pak mávne packou: „Kručelo by mi v břiše a ostatní bych budil...“ A tak si trošičku dobně, aby se i jemu hezky usínalo.

Kdo se však probudí, to je Recykláček. Leží v postýlce z barevného podzimního listí plného omamné vůně, nad hlavou se třpytí hvězdy a usmívá se měsíc v úplňku. Vedle pochrupává Plastík, Sklíčko, Papírníček i Obaláček. Že by se jim ta příhoda z hradu jenom zdála? I to je možné. Nastává totiž čarovný čas adventních a vánočních svátků a oni do nich vstupují jako do pohádky...

Text: Zdeněk Šmaus

Ilustrace: Zdeňka Študlarová

EKO-KOM soutěž

Otázka č. 5: Mohou se do kontejneru pro sklo házet také zářivkové trubice?

Odpovědi posílejte na adresu redakce@noviny-robinson.cz do 31. 1. 2017

Správná odpověď z minulého čísla: Lavičky, prolézačky a jiná zařízení pro dětská hřiště se vyrábějí z plastu, který také nazýváme tzv. tvrdý plast (jsou to např. obaly od aviváže, kečupů, lahve od destilované vody apod.)

Zelená pětka zasahuje

Zrovna když Lucka dopisovala poslední větu slohové práce na téma Čím chci být, přistál jí na lavičce zmuchlaný modrý papírek. Chvatně se ohléla přes rameno a pak rychle papírovou kuličku rozbila. „Odpoledne ve tři v klubovně. Lukáš“ četla a pak si jen sama pro sebe kývla a znovu se chopila pera. Pravda ale je, že se už nemohla dočkat konce vyučování. Stejně jako zbylí členové Zelené pětky...

Lukáš s Luckou byli v klubovně první, ale netrvalo dlouho a začali se trousit i ostatní.

„Nesu bramboráky od naší mamky,“ hlásila Míša s talířem překrytým alobalem v napřažených rukou.

„A já jablčný mošt,“ zatrykoval Šimon a postavil na stůl velkou těžkou láhev, až to zadunělo. Lucka položila vedle balíček sušenek a Lukáš pytlík gumových medvídků.

„A co to máš ty, Davide?“ zeptala se zvědavě Lucka, když očima sjela obrovský balík, který David táhl přes práh u dveří.

„Nech se překvapit,“ odfrkl David a odfoukl si zpocený pramínek vlasů z čela.

„Tak už nás nenapínej,“ přidal se Šimon a snažil se nenápadně roztrhnout obal na rohu balíku.

„Tak dobře, vy zvědavci. Je to naše výhra v té soutěži ve sběru plastů. Schválně hádejte, co to asi tak může být.“

Všichni se vrhli na lepenkový obal a zuřivě trhali cáry papíru z balíku. Konečně se před nimi objevila v plné kráse lesklá červená lavička.

„Ta je pěkná!“ zajásala Lucka.

„Já bych radši ty kuželky,“ oponoval Šimon.

„Ale jdi ty,“ namítla Míša. „Podívej, jak se nám bájecně hodí do klubovny.“

David chvíli poslouchal štěbetání kolem sebe a pak vstoupil kamarádům do hovorů:

„To ale není všechno – u nás v chodbě jsou ještě dva další balíky, pojďte mi pomoci!“ Za chvíli už stály v klubovně další dva balíky ve vlnité lepence. Z jednoho se vyklubal pěkný žlutý stolek a z druhého dvě modré židličky.

„To je paráda!“ jásala Lucka, chytila se s Míšou za ruce a radostně skákaly jako pomínuté kolem nového vybavení.

„No a teď už si můžeme pozvat i hosty,“ usmál se Lukáš.

„Jo, to bysme mohli pozvat Papírky,“ vmísila se Lucka.

„To jako myslíš tu partičku z vedlejšího vchodu, co sbírá papírové sběr a nosí ho do sběrný? Já bych pozval taky Eko-brouky ze sídliště. Ti dělají něco podobného jako my a mohli bysme si vzájemně předávat rady,“ namítl Šimon a všichni souhlasně pokyvovali hlavami, jako že tedy ano.

„Víte co?“ vyskočila Míša jako papírový čertík z krabičky. „Co kdybysme si udělali takový eko-

-Vánoce. Mám plno dobreh nápadů...“

„Jo jo, ty tvoje nápady, to známe...“ pochybovačně zaryl Lukáš.

„Ba ne, to je fakticky dobrej nápad,“ zastal se Míša David. „Ale má to podmínku...“

„A jakou?“ byla zvědavá Lucka.

„Že budeme mít ekologické stromeček.“

„Jak to myslíš, ekologické? Třeba z plastových lahví?“ durdil se Šimon.

„No, přesně – to je ono, to jsi na to kápnul – moc dobrá myšlenka,“ potvrdil David.

„To by snad neměl být problém,“ dumal Lukáš, který byl známý jako kutil a hračička.

„A možná bysme si navzájem mohli podobně vyrobit i další dárky...“ nadchla se jako vždy Míša.

„Jen to zase nepřeháněj, ale fakt je, že jsem viděl takovou knižku z návodů, co se dá všechno dělat třeba ze starých novin, z přesnádávkových a kompotových sklenic, z igelitových fólií a plastových láhví... a nebylo to vážně úplně marný...“ přidal se David.

„Tak jdeme do toho!“ uzavřela vzrušenou diskusi Lucka. „Ale to neznamená, že bysme přestali s tříděním odpadů a nechávali procházet takový lumpárny, jako dělá malej Vašek Píbrů – včera jsme ho nachytili, jak cpe do kontejneru s plasty starou galusku z kola. Asi bysme jim měli udělat nějakou přednášku, aby věděli, co kam dávat.“

„Nebo víte co? Co kdybysme svolali do klubovny všechny ty menší děti z našeho bloku?“ zeptal se David.

„To by bylo fajn. A zároveň bysme jim mohli ukázat, co všechno se pak z recyklovaných odpadů vyrábí – máme přece ty obrázky, tak je podlepíme tvrdýma deskama a rozvěsíme tady po stěnách,“ nenechala se ze svého nadšení vyvést Míša.

„A třeba i těm špuntům vyrobit nějaký malíčosti, jak říkal David,“ přidal se Šimon.

„Víte, že už se na to docela těším? To budou fakt super Vánoce...“ přidal se David a s chutí se pustil, stejně jako ostatní ze Zelené pětky, do voňavého bramboráku na plastovém talíři.

(pokračování v příštím roce)

Text: Hanka Hosnedlová

Ilustrace: Zdeňka Študlarová

72% obyvatel České republiky třídí odpad.
V roce 2015 jsme tak společně zachránili
1 950 000 stromů a 25 km² přírody!

Doplňovačka

A jsou tu Vánoce a další kalendářní rok za námi.
To to letí. Takže letošní poslední doplňovačka je tu.

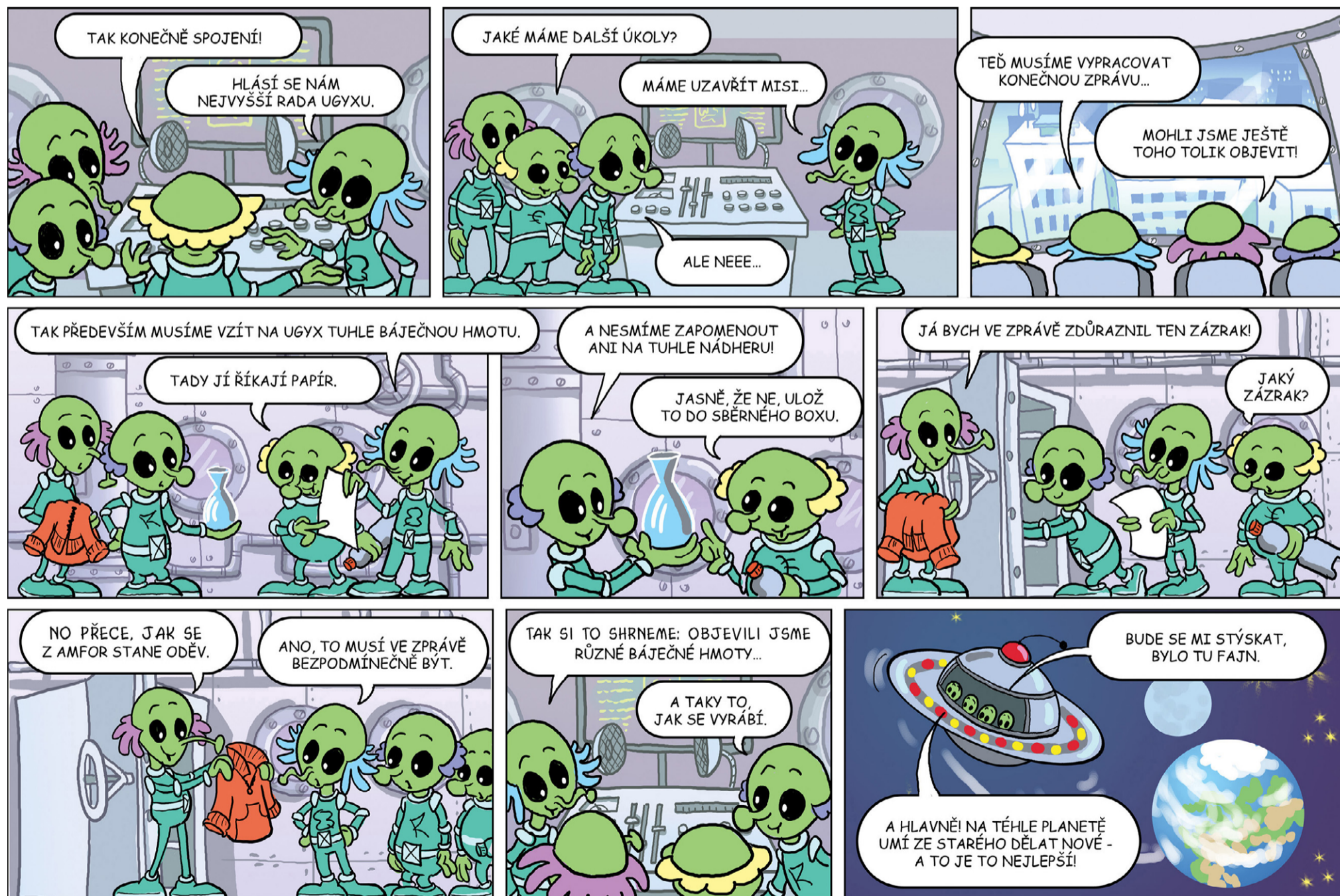
Tajenku nám zašlete do 31. ledna 2017 na e-mail: redakce@noviny-robinson.cz.

Tři z vás vylosujeme a odměníme.

A nezapomeňte uvést celé jméno a adresu, ať vás pošťák s dárčky lehce najde!

Průzkumníci z vesmíru

Námět a text: Hanka Hosnedlová, stránku nakreslila: Zdeňka Študlarová

ZOO NOVINY

Zoo Hluboká, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 002 211, e-mail: info@zoohluboka.cz, www.zoohluboka.cz

Ahoj kluci a holky, ahoj dospěláci!

Ríká se, že podle nosa poznáš kosa. Já ale patřím mezi savce a jsem zástupce medvědovitých šelem. Obývám lesy Jižní a Střední Ameriky. Barva mé husté srsti může být šedá nebo hnědá až červenohnědá. Svým prodlouženým rypáčkovitým čenichem dokážu pohybovat ze strany na stranu, prohlédat každou skulinu, a vyčmuchat tak jakoukoliv potravu. V jídle nejsem moc vybíravý. Jím různé ovoce, semena, hmyz nebo lovím malé obratlovce – jsem přeci šelma. Potravu hledám na zemi nebo v dutinách stromů. Po stromech umím velmi dobře šplhat a kromě hledání potravy zde také trávím většinu svého volného času. Ke šplhání jsem vybaven silnými nohama a drápy a k udržení rovnováhy mi slouží dlouhý proužkový ocas, který využívám i pro komunikaci mezi svými druhy. Jinak se také mezi sebou dorozumíváme pomocí různých zvuků. Na stromech nebo v dutinách si stavíme i hnízdo. Společně žijeme ve skupinách, které tvoří ostatní sourozenci, matky a tety. V takové tlupě nás může být až 30. Samci v tlupách nežijí, jsou to samotáři a potulují se někde v okolí. V Zoo Hluboká si mě můžete prohlédnout v expozici s názvem Koati, která se nachází u vchodu do zahrady. Tato expozice je pojmenovaná po mně, protože jménem Koati mě oslovují lidé v mé domovině, kde přirozeně žiji. Tak se zastavte na pokec.

Váš **NOSÁL ČERVENÝ**

školní výpravy do zoo

Hraj si, bav se, poznávej - zoo ti v tom pomáhej

Zpěstřete si hodiny přírodopisu, biologie či ekologie nejen návštěvou zoo, ale i některým z našich vzdělávacích programů. Programy nabízíme pro všechny typy škol.

Pochybné suvenýry

Jaký má dopad nelegální obchod se zvířaty na ohrožené druhy zvířat a jakou roli hrají v obchodu běžní turisté? Dozvíme se, jaké nekalé praktiky využívají pytláci a pašeráci zvířat, a společně budeme hledat možnosti, jak se chovat, abychom přispěli k zachování těchto ohrožených druhů.

Program je určen pro 2. stupeň ZŠ.

Celou nabídku vzdělávacích programů a bližší informace naleznete na www.zoohluboka.cz. Pro objednání programů můžete využít elektronický formulář nebo kontaktovat naše vzdělávací oddělení na telefonním čísle 387 00 22 12 nebo 602 390 355.

Orientální oblast Asie, zvaná také jako indomalajská oblast, se rozkládá pouze na 6 % pevniny, ale je velmi bohatá na množství druhů rostlin a zvířat. V této zoogeografické oblasti se nachází například Indie, Barma, Thajsko a Vietnam a také mnoho velkých ostrovů jako Srí Lanka, Celebes, Borneo, Filipíny, Sumatra a Jáva. Polovinu rozlohy orientální Asie tvoří tropické deštné lesy a tropické horské mlžné lesy nacházející se ve vyšších nadmořských výškách. Zbytek oblasti tvoří travnaté savany.

Orientální Asie

Důležitou součástí orientální Asie jsou opice neboli primáty. Jeden z nejzajímavějších je kahau nosatý, který žije pouze na ostrově Borneo. Obývá deštné pralesy v blízkosti vod, živí se převážně plody a listy a samci mají velký převýšený nos. Nos jim slouží zejména k zesílení hlasu, ale také k lákání samic v době rozmnožování. Zvláštností jsou u nich kromě nosu plovací blány na prstech zadních nohou. Kahauové jsou výborní plavci, kteří dokážou překonávat i řeky. Ty však ale raději přeskočí, jelikož ve vodě na ně může čekat jejich nepřítel – krokodýl. Další primáty, kteří žijí pouze v indomalajské oblasti, jsou giboni a nártouni. Gibonům chybí ocas, ale zato mají velmi dlouhé přední končetiny a prsty, které používají jako hák. Zavěšují se na větve stromů a pomocí švihů se

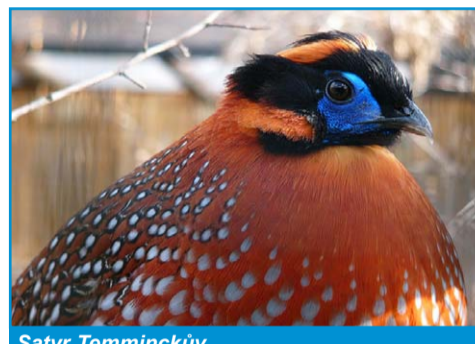

Kahau nosatý

mezi nimi pohybují. Nártouni jsou velmi malí, asi jako dlaň dospělého člověka. Na svém malém těle mají však obrovské oči, které zabírají skoro celý jejich obličej. Takto velké oči jim pomáhají vidět dobře ve tmě, jelikož jsou to noční živočichové lovící hlavně hmyz. Tyto malé roztomilé opičky žijí na Filipínách a okolních ostrovech. Nesmíme také zapomenout na orangutany žijící na Borneu a Sumatě, kteří patří mezi lidoopy. Jejich jméno v překladu znamená „pralesní člověk“. Jsou to spíše samotáři, kteří tráví většinu života na stromech a žijí se hlavně plody, listy a hmyzem. K získání potravy dokážou také používat různé jednoduché nástroje. Tak jako většina primátů jsou i oni ohroženi zejména kvůli kácení a vypalování deštných pralesů.

Zajímavými obyvateli jihovýchodní Asie jsou letuchy. Tito savci podobní veverce mají kožní blánu pokrytou srstí, kterou při seskoku ze stromu roztáhnou, a dokážou tak létat. Nejedná se však o pravé létání, ale pouze o plachtění. Nehlučným plachtěním dokážou mezi stromy výborně manévrovat, a mohou tak překonat vzdálenost až 130 metrů. Jsou to noční živočichové žijící se rostlinnou potravou. Podobný způsob pohybu v deštných lesích mají stromové žáby s názvem létavky.

Mezi ptáky obývajících pouze jihovýchodní Asii patří ireny. Tito ptáci jsou zbarvení modročerně a jejich peří se leskne. Živí se plody, mezi kterými vyhledávají zejména figy. Velmi pestře zbarven je také satyr Temnickův, který patří mezi bažan-

Satyr Temnickův

ty a žije v hustých lesích jižní Asie. Samci jsou oranžovočervení s tmavomodrým roztažitelným lalokem na krku, který používají při námluvách. Samice mají nenápadné hnědé zbarvení, aby nebyly vidět při sezení na hnízdě. Páv korunkatý je známý pták chovaný v mnoha zámeckých parcích a zahradách, ale málokdo ví, že jeho původní domovinou je Indie a Srí Lanka. Páv se stal v Indii národním ptákem a je zde i považován za posvátného. V místní kultuře má významné postavení. Je symbolem moudrosti a lidé ho také často chovají pro ochranu před jedovatými hady. Pávi se sice živí hlavně rostlinnou potravou, ale svým ostrým zobákem a silnými pařáty si troufnou ulovit i nebezpečnou kobru. V Indii je posvátným zvířetem i gaviál indický. Tento druh krokodýla má až 1 metr dlouhou pinzetovitou tlamu, ve které může být kolem 100 zubů. Z důvodu znečištění řek, stavby přehrad a lovu je však kriticky ohrožen.

Oblast jihovýchodní Asie je domovem několika poddruhů tygra, například tygra indického, čínského, sumaterského a malajského. Mezi další šelmy, které žijí v této oblasti, patří medvěd malajský, medvěd ušatý, levhart obláčkový, binturong nebo kuna charza. Z řad lichokopytníků se zde vyskytuje nosorožec javský a indický nebo tapír čabrakový. Všechny druhy nosorožců jsou kriticky ohrožené zejména z důvodu pytláctví. Nosorožčímu rohu jsou připisovány léčivé účinky, a jejich části jsou tak používány v tradiční čínské medicíně. Ve skutečnosti nosorožčí roh žádné vzácné látky neobsahuje, jeho složení je podobné lidskému nehtu.

Nosorožec indický

V Zoo Hluboká můžete z indomalajské fauny spatřit například páva korunkatého, satyru Temnickova nebo sojkovce černohrdého a bělohrdého.

novinky ve zkratce

Neobvyklá koza domácí

Od října můžete v Zoo Hluboká pozorovat kozu girentánskou. Toto vzácné plemeno koz pochází ze Sicílie, kde ho lidé chovali hlavně pro mléko. Pravděpodobně bylo vyšlechtěno z kozy šrouborohé ze středoasijských velehor, po které zdědilo až 80cm dlouhé šroubovitě rohy. Do naší zoo jsme přivezli samečka a 2 samičky – matku s dcerou.

Nové opičí miminko

Skupina tamarinů vousatých se rozrostla o dalšího člena. Tyto drápkaté opičky pocházejí z Jižní Ameriky a mají velké zahnuté bílé vousy. Proto bylo nové mládě pojmenované Vousík. Zajímavé je u těchto druhů také to, že se o mládě stará hlavně táta, který ho nosí na zádech. Mamce mládě půjčuje pouze na krmení. Vousíka můžete vidět v tropickém pavilonu Matamata.

Výměna manželů

V říjnu se náš samec lemur kata přestěhoval do nového domova v Zoo Ústí nad Labem a zároveň se k nám nastěhoval jejich sameček. Lemuři žijí v početných tlupách pouze na ostrově Madagaskar. Hlavní slovo ve skupinách mají dospělé samice, které se navzájem starají o svá mláďata. Když samci vyrostou, tak skupinu opouštějí. Doufáme, že se samečkům bude v nových domovech dařit.

Vítáme nový druh

Zoborožec šedý je pták, jehož domovinou je subsaharská Afrika a část Arabského poloostrova. Má velký silný zobák, který mu slouží k získávání potravy, stavění hnízda nebo k soubojům s jinými samci o samice. Zoborožci hnízdí v dutinách stromů, kde je samice po naklazení vajíček zazděna hlínou a samec jí malým otvorem přináší potravu. Samička je tak zcela závislá na péči svého druha, ale zároveň je společně s mláďaty v bezpečí. Tyto zajímavé ptáky teď nově můžete v Zoo Hluboká pozorovat v Malé Africe, kde obývají expozici společně s damany skalními, papoušky senegalskými a želvami pardálími.

kalendář akcí 2016

Zoo není jen procházka mezi zvířaty. Přijďte se k nám také dozvědět něco nového, zajímavého, hrát si a bavit se.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA!
V případě nepříznivé počasí může být akce zrušena, nebo přesunuta na jiný termín.
Informace o akcích na tel.: 387 002 211, 724 113 797 nebo 724 846 142.

PROSINEC

3. 12. - Putování za Mikulášem
14. 12. - 1. 1. 2017 - Vánoční nasvícená zoo
24. 12. - Štědrý den v zoo

Toto je předpokládaný plán akcí pro rok 2016. Případné změny budou včas uveřejněny na našich internetových stránkách www.zoohluboka.cz

